

REPUBLIKA SLOVENIJA

KABINET PREDSEDNIKA VLADE

Magnetogram ni lektoriran!

MAGNETOGRAM
POSLANSKIH VPRAŠANJ IN ODGOVOROV
PREDSEDNIKA VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE JANEZA JANŠE
NA 25. REDNI SEJI DRŽAVNEGA ZBORA
(Ljubljana, 5.marec 2007)

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Sedaj prehajamo na predstavitev poslanskih vprašanj. Na prva štiri vprašanja bo odgovarjal predsednik vlade, gospod Janez Janša. Prvi bo poslansko vprašanje postavil gospod Bogdan Barovič. Prosim.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala lepa. Spoštovane kolegice, kolegi, ministrski predsednik, ministrica in ministri.

Novembra lani je Služba Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko z Ministrstvom za promet in Ministrstvom za okolje pripravila predstavitev projekta celovitega razvoja območja tretje razvojne osi. Študija je bila plačana iz sredstev strukturnih skladov Evropske unije. Izdelalo jo je javno izbrano podjetje Omega Consult. Rezultat študije - od desetih scenarijev, ki temeljijo na elementih razvoja, ekonomičnosti investicije, vidika okoljskih vplivov in razvojnih učinkov, so bili izbrani trije. Tretja razvojna os v vseh treh najugodnejših scenarijih povezuje Koroško, Savinjsko regijo, Zasavje, Posavje in jugovzhodno Slovenijo. Vsi trije scenariji predvidevajo tretjo razvojno os skozi Zasavje. Drugič. V decembru lani je vodstvo Holdinga Slovenskih elektrarn zagotovilo, da bo holding po končani gradnji v termoelektrarni Šoštanj začel z obnovo termoelektrarne Trbovlje, ki bo na osnovi strategije razvoja z energijo ostala kot pomemben element v energetske oskrbi Republike Slovenije. Tretjič. Ob obravnavi Zakona o zasebnem javnem partnerstvu je minister za zdravje dr. Bručan javno in uradno izjavil, da bo pilotni projekt javno-zasebnega partnerstva izgradnja nove bolnice Trbovlje.

V Resoluciji o nacionalnih razvojnih programih, ki jo je izdelala Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj ni predvidena in upoštevana nobena od treh prej naštetih uradno objavljenih in pravno veljavnih rešitev. Tretja razvojna os, predstavljena v Resoluciji, teče po scenariju »X« in je v popolnem neskladju s predlogi, ki jih je kot najbolj ugodne izbrala pooblaščenca ustanova, Pomeni, da so bila evropska sredstva vržena stran, da se uradna ustanova ne upošteva - še huje, da je rešitev opredeljena v Resoluciji samovoljna odločitev Službe Vlade za razvoj in da nima strokovnih, pravnih osnov in je po izbranih kriterijih najdražja in najmanj učinkovita. O resoluciji na področju energetskega razvoja, ki je mimogrede prioriteta vsebina vodenja trojke Evropske unije - Nemčije, Portugalske in Slovenije - ni predvidene prenove TET Trbovlje. Tretjič. V Resoluciji o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007-2023 ni besede o pilotnem projektu javno-zasebnega partnerstva pri novi bolnici Trbovlje.

Sprašujem vas, kdo govori neresnico? Govori eno, dela drugo. Ali leva roka ne ve, kaj dela desna? Zakaj v Resoluciji ni tretje razvojne osi? Zakaj ni obljube po gradnji TET Trbovlje? Zakaj ni obljube po izgradnji nove bolnice in kdo lahko samovoljno odloča mimo uradno objavljenih vsebin? Hvala.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala lepa za vprašanja. Glede tretje razvojne osi, ne bo držalo, da je ni v Resoluciji o nacionalnih razvojnih projektih. Tretja razvojna os je, in to v bistvenem obsegu oziroma v celotnem obsegu. Gre pa seveda za projekt, ki se mu reče modernizacija državnega cestnega omrežja. Za ta projekt je v celoti namenjenih skoraj milijardo in pol evrov. Bistven del oziroma največji posamični del tega projekta je ravno tretja razvojna os. O tej tretji razvojni osi se je govorilo že dolgo časa, leta, lahko bi rekli, celo desetletja, vendar se je konkretnim postopkom pristopilo šele v zadnjem času. Novembra lani, mislim, da je bilo to novembra lani, je bila v Novem mestu predstavljena prva študija. Ta študija je sedaj v fazi dopolnjevanja. V tem trenutku zaradi tega ni mogoče govoriti o tem, da je izbrana ta ali druga trasa. Tako da tudi ni možno govoriti o tem, da je Trbovlje izpuščeno ali pa, da je vključeno. Sicer smo povsod, kamor smo prišli v zadnjih dveh letih - mislim predvsem na tiste občine, ki se nekako nahajajo na potencialnem območju te trase tretje razvojne osi - naleteli seveda na argumente, da mora iti trasa ravno tam. Nihče ni rekel, da bi šlo to kje drugje. Tukaj je možnih variant veliko. Kot rečeno, še nobena varianta ni izbrana. Natančen potek trase tudi ni nikjer narisano. V Resoluciji o nacionalnih razvojnih projektih je pač narisana shema povezave, ki gre od avstrijske do hrvaške meje. Vendar pa natančne trase ni, ker še ni določena. Določena bo po postopkih, ki so zakonsko določeni, kar pomeni, da bodo vključene lokalne skupnosti, da bodo vključeni vsi tisti, ki morajo biti v postopke določanja trase vključeni. Torej, v tem trenutku ni nobenega razloga za kakšno slabo voljo v zvezi s tretjo razvojno osjo. Nasprotno, prvič po dolgih letih govorjenja se tukaj stvari dogajajo.

Kar se tiče Termoelektrarne Trbovlje, ta projekt posamično seveda ni vključen v Resolucijo nacionalnih razvojnih projektih. Enako drži za novo bolnišnico Trbovlje. To pa iz preprostega razloga, ker je bil kriterij za vključitev projektov v to resolucijo, poleg ostalega, tudi višina investicije. In noben od teh dveh projektov ali od potencialnih projektov ne dosega višine 50 milijonov evrov, kar je bil kriterij za vključitev posamičnih projektov v resolucijo. Termoelektrarna Trbovlje je vključena, mislim, da od 1. januarja letos, v Holding slovenskih elektrarn. Prihodnost investicij v zvezi s tem projektom je seveda vključena, oziroma je del investicijskega programa Holdinga slovenskih elektrarn. Ob tem bi rad opozoril ta Državni zbor še na dejstvo, da je bilo že v preteklem mandatu v okviru ustreznih zakonov leto 2009 sprejeto kot leto zapiranja rudnika Trbovlje-Hrastnik. Od takrat naprej se tam premog ne bo več kopal. Energente bo potrebno zagotoviti od drugod. Kot že rečeno, se bo to lažje zagotavljalo znotraj Holdinga, v katerega je termoelektrarna vključena.

Kar se tiče bolnišnice je tako, kot ste dejali. To naj bi bil eden od projektov, ki bo že izkoriščal možnosti novega zakona o javno-zasebnem partnerstvu. V tem trenutku je v teku izdelava investicijskega programa. Celotna investicija naj bi dosegla, mislim, da tam približno 25 milijonov evrov, kar pomeni, da ni tak posamični zalogaj, ki bi sodil v Resolucijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala lepa. Želite dopolnitev odgovora, gospod Barovič. Izvolite.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala lepa. Spoštovani ministrski predsednik. Nihče ni trdil, da tretje razvojne osi ni v Resoluciji. Je. In celo je narisana, vi pa pravite, da ni. In to zelo natančno. Na strani 59 in poteka po scenariju »X«. Od desetih scenarijev, ki jih je izbrani izdelovalec naredil, je to, kolikor jih jaz znam, pa jih zelo dobro poznam - jih imam s seboj - najslabši scenariji in ne upošteva ne ekonomičnosti, ne okoljskih pogojev, pa še marsikaterega drugega ne. Zato prosim za dopolnilni odgovor, kdo si je - ne glede na izbor že plačane študije treh najugodnejših rešitev - privoščil ali izmislil ali upal dati po svoji verziji v Resolucijo, če imamo strokovno narejeno ugotovitev treh najboljših variant s strani izbranega in plačanega izvajalca?

In drugo, resda mi ni bil znan podatek, da so v resoluciji o energetskega programu naštetih projekti, ki so vredni več kot 50 milijonov. Toda, kolikor gledam, se mi zdi, da bi še kakšnega našel, ki je opisan in ni vreden 50 milijonov. In tudi tukaj bi rad dopolnilno vprašanje, zakaj se ne bi investicije, ki so bile obljubljene in ki so pomembne za državo, za strategijo razvoja elektrike - tako je bilo obljubljeno meni osebno s strani vodstva - ne bi vključile ne glede na njegovo vrednost. In nenazadnje k bolnišnicam. Bolnišnica je bila

obljubljena. V razvoju zdravstva v sami resoluciji, seveda tudi o tej ni govora, toda to ste mi odgovorili, za to pa nimam dopolnilnega vprašanja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Kot je rečeno, bolnišnica je predvidena in v tem trenutku je v izdelavi investicijski načrt, tako da tukaj jaz ne vidim nobenega razhajanja - vsaj zaenkrat ne - med tem, kar je bilo obljubljeno in kar se dela.

Kar se tiče tretje razvojne osi, še enkrat ponavljam - nobena varianta ni izbrana. Vedno, ko se delajo neki načrti ali pa idejni načrti, je treba narisati neke sheme in tudi v tem gradivu, ki se mu reče Resolucija o nacionalnih razvojnih projektih, boste našli shemo dopolnilnega avtocestnega omrežja, shemo modernizacije železniškega omrežja, shemo rekonstrukcije državnih cest s tretjo in četrto razvojno os. Te so narisane pač približno. Po tisti shemi sklepate, da je konkretna trasa določena, je pač neumestno. Ker, kot že rečeno, je bila šele novembra lani predstavljena študija in ta študija se dopolnjuje. To je šele prvi korak. Še veliko korakov bo treba narediti, preden bo trasa določena in umeščena v prostor. Še veliko dela nas čaka. Hvala bogu, če bi bilo to že narejeno. Ker v tem primeru bi bili bistveno bližje cilju, tako pa nas čaka v bistvu še najbolj zapleten postopek in del tega postopka je seveda tudi dokončna določitev trase.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog? Izvolite, gospod Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Hvala, gospod predsednik. Ocenjujem, da zaradi podane vsebine in na osnovi odgovorov – torej, drugega odstavka 246. člena - in Slovenska nacionalna stranka ocenjuje, da bi bilo dobro, da bi Državni zbor opravil o tem odgovoru in o tej vsebini na naslednji seji razpravo. Zato dajem pobudo, da se na podlagi drugega odstavka 246. člena odloča o tem, ali je Državni zbor pripravljen, da se na vsebino odgovora ministrskega predsednika pripravi razprava na naslednji seji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanca, gospoda Baroviča, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru predsednika vlade na njegovo poslansko vprašanje, bo Državni zbor odločil v okviru jutrišnjih glasovanj.

Naslednja bo poslansko vprašanje predsedniku vlade postavila gospa Darja Lavtižar Bebler. Izvolite.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor, spoštovani ministri, ministrica, gospod predsednik vlade! Vsebina govora predsednika Republike Italije na dan spomina na fojbe in eksodus Italijanov iz Istre, Reke in Dalmacije po drugi svetovni vojni je bila za naše državljanke in državljane naravnost šokantna. Letošnji 10. februar pa je bil hkrati 60-letnica podpisa Pariške mirovne pogodbe in konkreten govor italijanskega predsednika si je treba pač razlagati tudi v tej luči.

Gospod predsednik vlade, kolikor je bilo mogoče zaslediti v medijih, ste ob tem menili, da ne gre za noben formalen predlog za revizijo katerega od meddržavnih sporazumov in da se zato s tem nima smisla ukvarjati. No, po našem mnenju se je s tem smiselno in tudi nujno potrebno ukvarjati. Gre za širše zadeve, pomembne za nacionalne interese Slovenije in se tičejo tudi mednarodnega položaja in ugleda Slovenije. Iz medijev smo sicer izvedeli, da je predsednik republike dr. Drnovšek italijanskemu predsedniku pisal osebno pismo. Z njegovo vsebino javnost ni seznanjena. Ali je, gospod predsednik vlade, vsaj vlada seznanjena z vsebino tega pisma? In seveda, kakšno je vaše stališče do govora italijanskega predsednika? Ali se je vlada, katere prvi minister ste, tudi konkretno odzvala na stališča, ki jih je v svojem govoru razglašal predsednik Napolitano? In ali namerava vlada storiti kaj konkretnega v zvezi s tem? Hvala za odgovor.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala za vprašanje. Če najprej odgovorim z neko časovno dimenzijo, potem - če se prav spomnim - mislim, da sem bil eden prvih v Sloveniji, ki je sploh komentiral govor italijanskega predsednika. To je bilo na tiskovni konferenci 13. februarja, in to prej, preden je iz tega nastala polemika, ki je potekala predvsem na osi prestolnic dveh sosednjih držav. Takrat sem dejal, da je Slovenija zagovornica obravnavanja tovrstnih odprtih vprašanj iz polpretekle zgodovine na strpen način in v evropskem duhu, brez obremenjevanja aktualnih dvostranskih odnosov med državami, in da takšno ravnanje Slovenija pričakuje tudi s strani uradne italijanske politike. Tako je bilo nadaljnje vprašanje novinarjev, in to tujih - nobenega od slovenskih to ni zanimalo še takrat, kasneje se je ta interes pojavil, - ali je Slovenija prejela kakšen predlog za revizijo meddržavnih sporazumov. Dejal sem, da Slovenija uradno ni prejela nobenega formalnega predloga s strani italijanske vlade za revizijo kateregakoli tovrstnega meddržavnega sporazuma in da se zaradi tega s tem ne ukvarja. Se pa seveda ta vprašanja niso pojavila prvič. Odkar Italija praznuje Dan spomina, je praktično vsako leto februarja to aktualna tema. In slovenska vlada je prvič, ko je to vprašanje postalo aktualno in medijsko zelo odmevno, na seji vlade, se pravi formalno, 17. februarja leta 2005 razpravljala o teh zadevah in sprejela stališča, ki so bila v celoti objavljena, ki so znana in ki sem jih jaz nekoliko dodatno zgodovinsko utemeljil tudi v svojem govoru na Mrzli gori ob prazniku Dneva odpora. Zaradi tega ne sme biti nobenega dvoma kakšno je stališče slovenske vlade v zvezi s tem. 16. februarja letos je tudi naš zunanji minister v posebnem pismu pozval italijanskega kolega, da tudi Italija objavi tako imenovano belo knjigo o dogajanjih v polpretekli zgodovini med obema državama - ki je bila na naši strani objavljena, na italijanski pač ne - ker smatramo, da bi na ta način prišli najbližje k temu, da se stvari uravnoteženo obravnavajo in da se polpretekli dogodki ne kvalificirajo enostransko. Predsednik italijanske republike je te dogodke dokazljivo, če preberete ta govor, interpretiral enostransko. Po mojem osebnem prepričanju je bila tudi reakcija Evropske komisije, ki je reagirala samo na izjavo predsednika hrvaške države ne pa tudi na prvo, enostransko izjavo predsednika italijanske države, enostranska. To ni ravno tisto, kar bi si od skupne evropske institucije želeli. Vendar pa Slovenija ni potem želela posegati v spiralo zaostrovanja in kasneje umirjanja, ki je nastala zaradi takšnih in drugačnih interpretacij različnih izjav predsednikov dveh držav. Neznano kdaj je pismo neznane vsebine v zvezi s tem poslal tudi predsednik Slovenije. Vlada o tem ni bila obveščena in zato tega ne morem komentirati. Bi pa rad dodal, da kljub tem javnomnenjskim pospeškom ali pa pospeškom v javnosti zaradi takšnih in drugačnih izjav, od katerih nekatere zagotovo niso bile sprejemljive ali pa so bile zgodovinsko netočne, potekajo tudi nekateri procesi, ki dajejo bolj pozitivne signale v odnosih med državama. Naj omenim samo prejšnji teden sprejet deželni zakon na Deželnem zboru Furlanije-Juljske krajine - volilni zakon, po katerem bo slovenska manjšina prvič v zgodovini v tej deželi imela pravico do neposrednega predstavnika. To pa so tisti koraki, ki dajejo upanje, da se vendarle tisto, kar se je nekoč zgodilo preteklost, ter se gradijo novi odnosi.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev? Izvolite.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Hvala za besedo, gospod predsednik. Torej, to o čemer ste govorili: o vaši tiskovni konferenci, o stališčih vlade, o tem kaj je sporočil zunanji minister svojemu kolegu v Italijo... O vsem tem smo obveščeni, ampak kljub temu sprašujemo: Ali ste prepričani, da vse to v resnici zadošča? Govor predsednika Napolitana nedvoumno izpričuje namreč neposredno namero Italije, da premočrtno nadaljuje s politiko poizkusov revidiranja zgodovinskih dejstev. Posredno spodbija Pariško mirovno pogodbo, ki je za nas izredno pomembna. Ponovno odpira vprašanje optantov. Daje kredibilnost znanim nacionalističnim in neofašističnim stališčem italijanske politične desnice. In naša vlada na vse to sprejme neko mlačno stališče in v politični latovščini pove, da Italija ne sme pozabiti na trpljenje, ki ga je fašistični režim prizadejal drugim narodom ob tem, ko ima seveda pravico, da se spominja svojih sonarodnjakov, ki so trpeli. Tej vladi se tudi, denimo, ni zdelo nič spornega, ko je Italija s spremembo svojega zakona o državljanstvu omogočila zelo poenostavljeno pridobitev italijanskega državljanstva našim državljanom, ki so pred II. svetovno vojno živeli na ozemljih, do tako imenovane rapalske meje z Jugoslavijo in tudi njihovim potomcem. Torej, ne zgolj za tiste naše državljane, ki so italijanskega rodu. Ta zakon neposredno posega v suverenost naše države nad svojim ozemljem in na svojem ozemlju. Naš zunanji minister pa je rekel, da danes v EU to ne more biti nič hudega in da tudi zaupa slovenskim državljanom in verjame v njihovo

zavednost, da ne bodo nekritično sprejemali italijanskega državljanstva. Pa vas vprašam, gospod predsednik vlade, ali ne mislite, da bi morala vendar naša vlada do teh potez italijanske strani zavzeti jasno stališče in to jasno stališče tudi sporočiti italijanski strani? Hvala.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Vlada italijanske republike ni sprejela nobenega stališča in nobenih ukrepov, niti nobenih sklepov, na katere bi morala neposredno reagirati slovenska vlada. Gre za stališča, ki so bila izražena v govoru predsednika sosednje države in jaz mislim, da je prav, da je na stališča neposredno odgovoril predsednik Republike Slovenije. Kaj je odgovoril, žal, ne vem. Vendar je to tista raven dialoga, ki mora potekati.

Če bi šlo za konkretne predloge - kot se je govorilo - češ, da je predlagana revizija meddržavnih sporazumov, potem najbrž bi bili neposredni odgovori ali pa ukrepi tudi na vladni ravni. Tako da ta vlada zagotovo ni tukaj ničesar spregledala. Bojim pa se, da je nekaj zelo pomembnega, ko gre za dogajanje v sosednji državi, spregledala naša zgodovinska in komentatorska stroka, ki je včasih preveč ujeta v ozke vzorce kulturnega boja iz matične domovine in je nekako spregledala nek čas, v katerem se je v sosednji državi preseglo neka razhajanja in so se vse politične sile od skrajne levice do skrajne desnice poenotile na nekaterih zadevah, ki nas lahko tudi skrbijo. Vendar pa, če pogledate reakcije italijanske javnosti ali pa javnosti v sosednji državi na to polemiko, ki se je razvila predvsem med prestolnicama dveh sosednjih držav po govoru italijanskega predsednika, potem mi boste pritrdili, da se je nekaj izpustilo in da bi bilo dobro, da se včasih tudi v Sloveniji, ko gre za takšne stvari, najprej zajame sapa, nekoliko premisli in se potem skuša delovati enotno. Ne pa, da se najprej napade lastno vlado, zakaj je bila premalo ostra, zakaj ni tega in onega naredila in na ta način še prilije olje na ogenj tistim, ki mislijo, da je morda dejansko možno kakšno stvar iz zgodovine revidirati. Tako da se res bojim, da smo nekaj spregledali v tej zgodbi.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Imate proceduralni predlog? Izvolite gospa Lavtižar Bebler.

DARJA LAVTIŽAR BEBLER: Torej, ne morem povedati, da je tukaj primerno uporabiti prvo osebo množine: »potrdite, da smo nekaj spregledali«. Namreč, mi nismo spregledali. Naša zgodovinska stroka in tudi novinarska stroka je posebej o tem tudi pisala. Nazadnje pretekli vikend v Objektivu v prilogi Dnevnika gospa Mojca Drčar Murko, ki je tudi poslanka v Evropske parlamentu. Tudi ob zajeti sapi lahko trdim, da so pač odnosi s sosedi takšnega pomena, da morajo biti konstantno v ospredju zunanje politične strategije ne glede na to, da se je Slovenija v zadnjem obdobju lotevala zelo pomembnih projektov, ki so utrdili njen mednarodni položaj. Eden takšnih projektov bo tudi seveda predsedovanje Evropski uniji prihodnje leto in upam, da bo uspešne. Ampak kljub temu je potrebno priznati, da v odnosih z nekaterimi sosedami Slovenija ni dovolj odločna in premočrna ter se na podobne ekscese kot je bil nedavni govor italijanskega predsednika odziva neustrezno in mlačno. Z Italijo imamo kar nekaj nerešenih vprašanj. Italija ne želi dvigniti odškodnine, ki jo je Slovenija že zdavnaj položila na fiduciarni račun v Luksemburgu. Italija še vedno ni spravila v konkretno življenje »Zaščitnega zakona«, ki je bil sprejet 2001 in tudi sicer ne spoštuje dosledno položaja in pravic naše narodne manjšine kljub temu, da kdaj pa kdaj odvrže kakšno drobtinico v tem smislu. Pred našim pragom brez naše privolitve in poprejšnjega posvetovanja Italija namerava postaviti dva terminala za utekočinjeni plin. Še vedno ni vrnila naših umetnin. Sprejela je spremembo zakona o državljanstvu, s katerim posega v suverenost naše države. Italijanski predsednik v slavnostnem govoru Pariško mirovno pogodbo enega od temeljev poveljne ureditve v Evropi označuje kot dejanje ponižanja in pohabljanja Italije in naše žrtve prikazuje kot izvajalce, poudarjam, kot izvajalce aneksionizma in etničnega čiščenja.

Predlagam, drage kolegice in kolegi, da o odgovoru predsednika vlade, gospoda Janše opravimo v skladu z 246. členom poslovnika posebno razpravo in ob tem tudi sprejmemo ustrezna stališča Državnega zbora glede strategije zunanje politike do sosednje države. Hvala lepa.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. O predlogu poslanske gospe Darje Lavtižar Bebler, da Državni zbor na naslednji seji opravi razpravo o odgovoru predsednika vlade na njeno poslansko vprašanje bo Državni zbor odločil v okviru jutrišnjih glasovanj. Naslednji bo predsedniku vlade postavil poslansko vprašanje gospod Bojan Kontič. Prosim.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani predsednik vlade, ministrski zbor, kolegice in kolegi. Ena pomembnejših odločitev te vlade je bila, da bo skušala v parlamentu doseči potrebno soglasje za spremembo ustave, in na ta način zagotoviti sprejem celovite zakonodaje za uvedbo in seveda tudi delovanje pokrajin. Ob aktivnem sodelovanju, tudi poslanske skupine Socialnih demokratov, smo lani 27. junija ta ustavni zakon tudi sprejeli in na ta način omogočili vladi, da pripravi in v parlament posreduje tako imenovano pokrajinsko zakonodajo. Že pri samem sprejemanju ustavnega zakona je minister za lokalno samoupravo in regionalni razvoj pojasnil, da je zakonodaja tik pred zaključkom. Torej, pripravljena in bo predstavljena javnosti. Takšne so bile takrat zagotovitve, vendar tega potem ni bilo. V mesecu novembru nas je minister dr. Žagar obiskal, nam predstavil štiri predloge delovnih besedil zakonov o pokrajinah. Manjkal je sicer tisti peti - o številu, o sedežu, o območju. Torej, eden pomembnejših, ki se bo sprejemal z dvotretjinsko večino. Nekaj tednov kasneje smo se ponovno srečali, podali smo pripombe na vso to zakonodajo in obljubljeni nam je bilo, da se bomo še v mesecu decembru ponovno sestali. Od tega sestanka seveda ni bilo nič. In če pogledamo program vlade, je že za prejšnja leta vlada načrtovala, da bo do konca leta sprejela vso potrebno zakonodajo - tako imenovano pokrajinsko zakonodajo. No, to se ni zgodilo. V letošnjem letu je bil načrt, da to storite do 18. januarja. Torej, da vlada obravnava to zakonodajo in jo sprejme do 18. januarja. Tudi to se ni zgodilo, kot nam je znano. Na prejšnji seji je minister za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, na moje poslansko vprašanje povedal, da je zakonodaja pripravljena tako daleč, da bo predstavljena v nekaj dneh. Tudi teh nekaj dni je minilo. Lahko rečemo, da mesec dni in nič se ni na tem področju zgodilo. Torej ne morem drugače, kot da ocenim, da minister ni držal besede. Glede na to, da se mi zavedamo pomena pokrajinske zakonodaje, vas, seveda, gospod predsednik, sprašujem za vaš terminski in vsebinski načrt sprejetja pokrajinske zakonodaje. Mi si želimo, da bi ta pokrajinska zakonodaja bila sprejeta, ker si to prizadevamo od vsega začetka, se pa hkrati zavedamo tudi, da bomo v časovni stiski, če želimo to zakonodajo sprovesti v življenje do konca tega mandata. Ne želimo pa si, da nas potem postavite v kot zaradi časovne stiske in da enostavno rečete: »vzemite ali pustite to, kar smo pripravili«.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala. Ta vprašanja so zelo pomembna. Verjetno se nanašajo na enega ključnih zalogajev, ki je pred slovensko državo v bližnji prihodnosti. Zdaj ne bom ponavljal zgodovine zakaj se je toliko časa čakalo s postopki, ali z začetkom postopkov za ustanavljanje pokrajin. Dejstvo je, da je skrajni čas, da to naredimo. Dejstvo je, da so tudi razmere za to sedaj ugodne. Tako da vas lahko potolažim - tega oreha se bomo vsi skupaj lotili. Še zdaleč ni to samo projekt vlade. Če bi ta vlada jemala ustanovitev pokrajin zgolj kot svoj projekt, ne bi lahko samo mirno zasledovali te najbolj optimistične roke, ampak bi jih lahko tudi presejali, ker so ti štirje osnovni zakoni - zakon o pokrajinah, zakon o financiranju pokrajin, zakon o volitvah v pokrajine in zakon o postopku za ustanovitev pokrajin - bili pripravljene kmalu po spremembi ustave. V kolikor ne bi želeli tega širše uskladiti, bi koalicija to lahko mirno naredila že v začetku jeseni. Vlada bi te zakone sprejela in poslala v Državni zbor, tudi že jeseni. Vendar smo se odločili za drugo pot, opravljeno je bilo veliko usklajevanj, ne samo v Državnem zboru, tudi mnogo širše, ker gre za zelo kompleksno problematiko. Zelo tehtna razprava je bila recimo na posvetovanju in predstavitvi zakonov z vsemi slovenskimi župani. V tem trenutku pač potekajo še tiste aktivnosti, ki so potrebne zato, da dobimo - tako kot ste to želeli v prvem krogu usklajevanja - pred seboj celotno sliko. Del te celotne slike, ki je bil tudi izrecna zahteva, je zakon o določitvi območij pokrajin, ki ni najbolj vsebinski, je pa najbrž najbolj atraktiven. Tudi ta zakon je zdaj v delovni verziji pripravljen in bo mogoče pač iskati soglasje okoli celote. Tu bo najbolj zanimiva razprava in verjetno tudi polemika o tem: koliko pokrajin, kje bo kakšen sedež in tako dalje. Ampak to še vedno ni bistven del te spremembe. Prenos pristojnosti, virov financiranja in vse te rešitve morajo biti na mizi pravočasno, ker je potrebno financiranje oziroma ta finančna vprašanja povezana z

delovanjem pokrajin v začetku leta 2009, vključiti v proračun za leto 2009. Se pravi, stvari morajo biti čiste in razčiščene že v tej fazi. Tako, da v tem času poteka drugi krog medresorskega usklajevanja, ki bo v kratkem zaključen. Ključno delo poteka ravno na vprašanju financiranja, delitvi sredstev za prenos teh pristojnosti. Pripravlja se tudi zakon o določitvi volilnih enot za volitve v pokrajinske svete, ki je pač tudi potreben. In seveda do konca tega leta je treba sprejeti tudi zakon o prerazporeditvi oziroma prenosu nalog v pristojnost pokrajin. Ta slika mora biti čista že za pripravo proračunskih dokumentov. Tako da gre za izjemno kompleksno delo. Mi želimo, da ko pade prva odločitev - končno pa ste to tudi sami zahtevali - po tem usklajevanju, se že ve, kaj bodo naslednji koraki in kakšna bo končna slika, ki jo dobimo. Časovnica, ki je bila predstavljena na začetku tega projekta, je še vedno aktualna in je tudi edino smiselna. Smiselno je, da so prve volitve v pokrajinske organe hkrati z naslednjimi volitvami v Državni zbor in da so takrat rešena praktično vsa vprašanja, povezana s tem - tudi če bo potrebno, recimo, prenos pristojnosti narediti v več fazah.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Želite dopolnitev odgovora? Izvolite, gospod Kontič.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik, za vaš odgovor. Če je bil vaš namen potolažiti me, naj rečem, da niste bili povsem uspešni. Mi je pa vseč vaš optimizem in napoved, da se bo to v tem mandatu kljub zaostanku, ki smo mu sedaj priče, dejansko tudi zgodilo. Res je, in imate v tem primeru prav, ko pravite, da so morale razmere dozoreti. Tokrat so dozorele, ker tudi opozicija prikimava spremembam, potrebnim za to, da se pokrajine dejansko sprovedejo v življenje. Vem pa, da imate pri tem kar nekaj težav - tudi vsebinskih, ne zgolj v financiranju, ampak tudi širše. Vem, da je v tem trenutku najbolj aktualno vprašanje in zato sprašujem, ali imate v vladi že odgovor na to vprašanje: Ali bomo imeli enotirni sistem, ali bomo imeli torej dvoživko na nivoju pokrajine oziroma ali se bomo odločili za dvotirni sistem, ki pomeni, da bo na nivoju pokrajin vzporedno delovala tudi državna uprava v obliki upravnih okrajev, kamor boste nekatere naloge oziroma - lahko bi temu celo rekel - režijske naloge upravnih enot prenesli na upravne okraje? Torej, to je verjetno dilema, ki zadržuje predlaganje oziroma pripravo te zakonodaje. Zanima me v tem primeru, gospod predsednik, tudi vaše mnenje oziroma vaš odgovor, ali je na tem področju narejen korak naprej? Hvala lepa.

PREDSEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PREDSEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Torej, kar se tiče časovne dimenzije, še enkrat. V tem paketu, prvem paketu pokrajinskih zakonov, za katerega je bilo rečeno, da bo poslan v proceduro do konca lanskega leta, so bili štiri zakoni. To, da bi poslali zakone v proceduro, ni bilo realizirano predvsem zaradi zahteve iz opozicije, da se tem štirim zakonom doda še peti zakon - se pravi, zakon o določitvi pokrajin, območij pokrajin in sedežev pokrajin. Ta pa takrat ni bil do konca pripravljen, ker smo ga pač želeli usklajevati posebej - glede na to, da gre tam bolj za politična kot vsebinska vprašanja, medtem ko v prvem sklopu gre pa za izrazito vsebinska vprašanja, ki jih je zelo veliko in so pač težja. Zahteva je bila, da se da vse v en paket. Sedaj imamo pač en paket in bilo je potrebno počakati še na ta zakon. V drugi fazi potekajo medresorska usklajevanja - ne samo o tem vprašanju enotirnosti, ali dvotirnosti, ampak tudi o nekaterih drugih vprašanjih, kjer gre za zelo pomembne stvari. Gre za zelo pomembne stvari in preden bodo ta usklajevanja končana, jaz ne bi želel povedati svojega stališča glede teh zadev, ker pač nočem vplivati na presojo. Vlada se bo na koncu odločila in bo predlagala sistem, za katerega bomo presodili, da je najbolj racionalen, pa tudi, če bo smiselno, da do takšne rešitve pridemo morda v dveh fazah, ne pa samo v eni, ker gre tukaj za zelo velike premike. Na nek način bo to ena največjih notranjih reorganizacij v novejši zgodovini Slovenije in tega se je pač treba zavedati.

Kar se tiče vprašanja optimizma, ta cilj bo dosežen, če bomo vsi delali zanj. Jaz sem vesel te pripravljenosti. Ne samo zaradi tega, ker je treba te rešitve sprejeti z dvotretjinsko večino, ampak zato, ker tega koraka dejansko kvalitetno, vsebinsko ni možno narediti brez tega, da vlada neko soglasje. Prvič o tem, da je ta korak potreben, drugič o tem, katere so tiste ključne rešitve. Jaz mislim, da smo blizu temu, ne glede nato, da smo za usklajevanje potrošili nekaj več časa, kot smo ga planirali.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Naslednji bo poslansko vprašanje predsedniku vlade postavil gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo. Vsem prav lep pozdrav. Slovenija je letos kot edina nova članica prevzela evro in postala ena od trinajstih držav EU, ki imajo to valuto za svojo nacionalno valuto. Predpogoj za prevzem evra je bila izpolnitev zahtevnih in zahtevanih maastrichtskih pogojev, katere je bilo možno izpolniti le ob sodelovanju izvršne in monetarne oblasti. Obe sta sicer neodvisni in samostojni, kljub temu pa morata sodelovati in nekatere stvari tudi usklajevati. Pri evru se je skupno delo obeh dobro izteklo.

Izjemno pomembna naloga, ki pa jo poleg tega še ima, ali ključna, ki jo ima Banka Slovenija, pa je nadzorovanje delovanja bančnega sistema in nadzor nad denarnimi transakcijami. Že vrsto let se pojavljajo zapisi in ugotovitve, da tega dela Banka Slovenije ne opravlja v skladu z nalogami, ki jih nalaga Zakon o Banki Slovenije in tudi drugi mednarodni akti. Nepojasnjene so ostale zadeve in afere v zvezi z nezakonitim delovanjem v podružnicah Nove ljubljanske banke v New Yorku. Gre za tako imenovano banko LBS. V Frankfurtu gre za podružnico LHB, pa tudi za podružnico LHB iz Frankfurta v Ljubljani to je LHB finance d.o.o. Nepojasnjena je vloga Banke Slovenije pri oblikovanju HKS-ov pri Saftiju, pri družbi Peri in še kje. Slab nadzor nad bankami je omogočal tudi nesankcionirano zadolževanje in odtujevanje sredstev gospodarskih družb na računih v tujini. Mnoge od teh družb so tudi propadle. Del tega denarja pa se je kasneje uporabil pri lastninskem preoblikovanju podjetij.

Zanima me, kako ocenjujete delovanje in sodelovanje z Banko Slovenije v obdobju prevzema evra in zanima me, kako ocenjujete delo Banke Slovenije pri zagotavljanju zakonitega delovanja bančnega sistema? Hvala za odgovor.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala. Gospod predsednik, izvolite.

PRESEDNIK VLADE JANEZ JANŠA: Hvala lepa za vprašanje oziroma za dva sklopa vprašanj. Prvo je aktualno glede na to, da se je vsaj v zadnjem času v javnosti ustvaril vtis kot, da je bilo edino delo Banke Slovenije priprava na prevzem evra. Tukaj vlada, ponavlja stališče, ki smo ga dali že večkrat, da je bilo sodelovanje v tem času, ko so potekale ključne priprave na prevzem evra v Sloveniji dobro, da je bila še v začetku leta 2005 ustanovljena skupina, ki je sodelovala. V njej so bili predstavniki tako Banke Slovenije kot vlade. Vse postopke se je tukaj dalo zelo konstruktivno usklajevati. Morda s strani Banke Slovenije niso bili izkoriščeni vsi potenciali, ki tam obstajajo, zato da bi nekatere stvari bile morda postavljena še precej bolj učinkovito, ampak končni rezultat je dober. Danes, ko sta pretekla dva meseca od uvedbe skupne valute lahko tudi ocenimo, da se ni uresničil strah nekaterih, kako bo to privedlo do velikega skoka inflacije, do podražitev in da bo Slovenija ponavljala neko negativno prakso nekaterih držav, ki so uvedle evro pred njo. Nasprotno, ravno inflacijska gibanja v teh dveh mesecih so bila ugodna oziroma smo imeli deflacijo tako v januarju kot v februarju. To dodatno potrjuje pravilnosti ukrepov, ki so bili izvedeni tako s strani vlade kot tudi Banke Slovenije.

Ko gre za vprašanje drugih nalog, ki jih je imela Banka Slovenije po ustanovitvi je potrebno povedati, da je Banka Slovenija na nek način podrejena Državnemu zboru. Državni zbor imenuje vse ključne funkcije v tej banki. Banka Slovenije tudi poroča Državnemu zboru. V prejšnjih mandatih smo bili s temi poročili velikokrat nezadovoljni, ker so bila skopa, ker se je velikokrat izgovarjalo na to, da se nekaj ne sme povedati, zaradi takšnih in drugačnih stvari ipd. Na neinformiranje ali pa na neinformiranost smo naleteli tudi v tem mandatu. Tukaj so stvari, ki so postale nepojasnjene, ker ni bilo nobenih predlogov, kaj šele sankcij, ko gre za velika sredstva davkoplačevalcev ali varčevalcev, ki so se tako ali drugače izgubila. Gre za znano zgodbo Triglav banke, SIB banke - ki je novejša, gre za vrsto propadlih hranilno kreditnih služb, kjer po našem mnenju Banka Slovenije ni opravila svoje vloge zaščite tako, da so deset tisoči slovenskih državljanov zgubili prihranke. Gre za vprašanje zakonitosti delovanja podružnic nekaterih slovenskih bank v tujini, ki se pojavljajo predvsem v zadnjem času. Sporadično so se tudi že prej, vendar kot vse kaže nad

poslovanjem teh podružnic, kljub zelo jasnim zakonskim obvezam, ni bilo ustreznega nadzora te institucije. Tudi takrat, ko je bil nadzor izveden, niso sledili ukrepi, ki bi nezakonito ravnanje preprečili. Znani so primeri, ko so se podeljevala velika posojila, dajali veliki krediti brez ustreznih postopkov preverjanja, ko so bili ti krediti porabljeni za nakupe podjetij v Sloveniji v čudnih okoliščinah. Znani so primeri, ko so hčerke slovenskih bank, ki so delovale v tujini, ustanovljale bančne organizacije v Sloveniji, čeprav je to z zakonom izrecno prepovedano. Ko je bilo to odkrito, ni bilo ustreznih sankcij. Znani so primeri, ko so ljudje, ki so bili obsojeni v sodnih postopkih zaradi zlorabe pooblastil v eni banki, potem dobili službo v drugi banki in Banka Slovenije je to tolerirala. V zadnjem času se odpirajo tudi nekatera vprašanja oziroma dileme povezane z sukcesijskimi vprašanji, kjer so posamični postopki Banke Slovenije tudi pod velikim vprašajem. O tem ie postavljenih več poslanskih vprašanj. Vlada se trudi nanje odgovoriti. Na mnoge je nemogoče odgovoriti brez kooperativnega sodelovanja. Od vodstva Banke Slovenije računamo, da to sodelovanje bo in da bo lahko vlada v pisnih odgovorih pojasnila stvari po katerih sprašujete.

PRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.